

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาวะปัจจุบันโลกได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งมีข่าวสารเป็นหัวใจหลักในการบริหารงานรวมถึงการค้าระหว่างประเทศเป็นไปอย่างเสรีมากขึ้นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้ตลาดโลกกลายเป็นตลาดไร้พรมแดน มาตรการและนโยบายการค้าระหว่างประเทศของแต่ละประเทศถูกผลักดันให้เข้าสู่ความเป็นสากลเท่าเทียมกันทั่วโลก ราคาและกลไกตลาดจะเป็นตัวสำคัญในการจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตให้เกิดอรรถประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านผู้ผลิตและผู้บริโภค ภาวะดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในกลุ่มอุตสาหกรรมในแต่ละประเทศ กลุ่มอุตสาหกรรมใดที่ไม่สามารถปรับตัวได้ก็จะถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง หรืออาจจะสูญเสียความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมของประเทศที่สามารถปรับตัวได้ก็จะกลายเป็นผู้นำในตลาดโลกไป อุตสาหกรรมอาหารก็เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้รับผลดังกล่าวเนื่องจาก อุตสาหกรรมดังกล่าวเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศไทย และจัดอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มี ศักยภาพในตลาดโลกได้ เนื่องจากอุตสาหกรรมอาหารของไทยเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นสัดส่วนที่สูง ค่าจ้างแรงงานต่ำ และยังเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่า ให้แก่ประเทศ ขณะเดียวกันก็ยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ

อุตสาหกรรมอาหารเป็นอุตสาหกรรมลำดับแรกๆที่ได้รับการสนับสนุนมาตั้งแต่ประเทศไทย เริ่มประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ในปี พ.ศ. 2504 เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนน้อยและมีการใช้วัตถุดิบภายในประเทศเป็นสัดส่วนที่มากกว่าร้อยละ 70 (local content) ยกเว้นในอุตสาหกรรมปลาทุ่นำกระป๋อง แต่การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารเพื่อการส่งออก อุตสาหกรรมอาหารก่อให้เกิดการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่นๆ เช่น การผลิตกระป๋อง ซึ่งจะนำไปสู่การจ้างงานและรายได้เข้าประเทศ กล่าวคือ อุตสาหกรรมอาหารก่อให้เกิดการจ้างงาน 483,363 คน ในปี 2542 และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจประมาณ 111,117 ล้านบาท ในปี 2539 และสร้างรายได้เข้าประเทศ 316,758 ล้านบาท ในปี 2544 (กระทรวงพาณิชย์ : ปี 2548)

ตารางที่ 1.1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าและอาหารที่สำคัญของประเทศไทย

(หน่วย : ปริมาณ:ตัน, มูลค่า:ล้าน ดอลลาร์สหรัฐฯ)

รายการ	2545		2546 (ม.ก.-พ.ย.)		2547 (ม.ก.-พ.ย.)		อัตราการเปลี่ยนแปลง		
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547
1. ข้าว	7,327,026	1631.7	6,468,790	1,583.30	9,113,005	2,432.3	3.1	12.4	52.2
2.ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	4,232,470	528.2	4,637,135	569.3	6,483,698	789.8	-8.5	23.1	38.7
3. ผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง	442,742	209.2	366,391	202.7	524,468	227.2	8.1	4.7	12.1
4.ผักสดแช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	123,761	115.5	126,970	118.4	191,096	161.3	11.5	12.6	36.2
5.เครื่องเทศ และสมุนไพร	58,952	33.0	49,168	33.7	414,071	43.5	-9.7	6.8	0.0
6.สินค้าประมง	618,293	1,657.4	643,664	1,627.1	678,541	1,627	-19.7	6.8	0.0
7.ปศุสัตว์	-	954.4	-	995.3	-	552.1	6.1	16.8	-44.5
8.อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	603,394	2,016.6	652,699	1,972.5	631,842	2,037.3	0.1	5.9	3.3
9.น้ำตาลทรายและกากน้ำตาล	5,390,077	742.3	6,098,137	919.9	5,860,802	823.9	-1.4	30.1	-10.4
10.ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	770,714	573.0	861,478	651.1	890,591	709.2	19.6	23.6	8.9
11.ผักกระป๋องแปรรูป	231,814	161.3	235,816	169.1	242,679	192.2	4.7	13.6	13.7
12.ผลิตภัณฑ์ข้าว	153,559	129.8	142,228	120.7	154,174	132.1	11.2	3.7	9.4
13.ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลี และอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ	235,403	238.3	264,977	262.0	303,796	312.9	9.2	21.1	19.4
14.สิ่งปรุงรสอาหาร	94,127	103.6	100,404	103.5	114,795	128.1	15.7	10.7	23.8
15.นมและผลิตภัณฑ์นม	7,239,182	140.0	110,276	84.0	139,800	109.6	56.6	-36.1	30.5
รวม	14,718,270	9,225.3	8,466,015	9,427.6	8,338,479	10,278.5			9.0

ที่มา: กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2547)

จากตารางที่ 1.1 ในปี 2547 ภาวะการส่งออกโดยรวมของอุตสาหกรรมอาหารมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากปี 2546 ร้อยละ 9 หรือมีการส่งออกเป็นมูลค่า 10278.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าอาหารส่วนใหญ่สามารถส่งออกเป็นมูลค่าเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะข้าว เพิ่มขึ้นร้อยละ 52.2 เป็นผลจากการผลักดันระดับราคาในตลาดโลก และสามารถส่งออกได้มากเป็นประวัติการณ์ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังก็ส่งออกเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเปิดตลาดจีนเพิ่มขึ้นตามข้อตกลงการทำเขตการค้าเสรี ส่วนอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ส่งออกเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน สำหรับสินค้าอาหารที่ส่งออกลดลง

ได้แก่ น้ำตาลทรายและกากน้ำตาล มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 10.4 เนื่องจากการปรับตัวของระดับราคาสินค้าโลกที่ตกต่ำลง ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการอุดหนุนการส่งออกของสหภาพยุโรป และผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ โดยเฉพาะไก่สดแช่เย็นแช่แข็ง ไม่สามารถส่งออกได้จากผลกระทบจากการระบาดของโรคไข้หวัดนก ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศผู้นำเข้าหลัก คือ ญี่ปุ่นและสหภาพยุโรป ที่ประกาศห้ามนำเข้าจนกว่าจะสามารถกำจัดได้หมด บริษัทผู้ผลิตสินค้าประเภทอาหารส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก อีกทั้งยังเป็นบริษัทที่ทำการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว ในช่วงปีพ.ศ. 2546–2547 ที่ผ่านมา สินค้าอาหารและเครื่องดื่มได้ถูกกระทบจากหลายปัจจัย ได้แก่ ไข้หวัดนก การก่อการร้าย มาตรการทางด้านภาษี และมาตรการ ที่มีใช้ภาษีที่ประเทศผู้นำเข้านำมาใช้ ความผันผวนของราคาน้ำมัน การอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ ที่ส่งผลให้ค่าเงินบาทแข็งขึ้น ซึ่งมีผลต่อมูลค่าการส่งออกที่ลดลง ประกอบกับปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบทางการเกษตรเนื่องจากปัญหาภัยแล้ง การฟื้นฟูปัจจัยพื้นฐานหลังเหตุการณ์คลื่นยักษ์ถล่ม 6 จังหวัดภาคใต้ อาจส่งผลต่อการผลิต การบริโภค และการส่งออกไม่ขยายตัวตามเป้าหมาย แต่ก็มีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลทางบวกต่อหลักทรัพย์กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ นโยบายของรัฐบาล “ครัวไทยสู่ครัวโลก” การได้คืนสิทธิ GSP สินค้าจากสหภาพยุโรป การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยและของโลกมีแนวโน้มขยายตัวในลักษณะทรงตัว ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคสินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารเพิ่มขึ้นด้วย ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้มีนักลงทุนสนใจลงทุนมากขึ้นทำให้การซื้อขายหลักทรัพย์ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

โดยทั่วไปแล้วสิ่งที่นักลงทุนคาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์คือได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งประกอบด้วยผลตอบแทนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ และผลตอบแทนจากเงินปันผลแต่ในความเป็นจริงแล้วผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้กับผลตอบแทนที่ได้รับจริงนั้นอาจแตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากมีปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยมีปัจจัย 2 ประเภทคือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อหลักทรัพย์ทุก ๆ ตัวในตลาดแต่ระดับความรุนแรงและทิศทางของปัจจัยดังกล่าวจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละหลักทรัพย์ ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ ภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นสาเหตุให้เกิดความเสี่ยงที่เรียกว่า “ ความเสี่ยงที่เป็นระบบ” ส่วนปัจจัยอีกประเภทหนึ่งคือปัจจัยที่มีอิทธิพลเฉพาะหลักทรัพย์แต่ละตัวซึ่งเป็นปัจจัยภายในของแต่ละกิจการ ได้แก่ สภาพคล่องและความมั่นคงทางการเงินของกิจการ ความสามารถในการดำเนินงาน และประสิทธิภาพในการบริหารงานของแต่ละบริษัท ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นสาเหตุให้เกิด “ ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ” อย่างไรก็ตามจากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ล้วนส่งผลกระทบต่อ

เคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ จึงเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งว่ามีปัจจัยใดบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อราคาหลักทรัพย์และเนื่องจากว่าหลักทรัพย์ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มเป็นหลักทรัพย์ที่สำคัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจึงเป็นการศึกษาหลักทรัพย์ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม โดยทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าจะเป็นการประยุกต์ใช้แบบจำลอง APT (Arbitrage Pricing Theory Model) และแบบจำลองของฟาร์มาและเฟรนซ์ เพื่อที่จะนำเอาปัจจัยทางธุรกิจเข้ามาร่วมพิจารณาด้วย อาทิเช่น ขนาดของธุรกิจ ค่า P/E ratio เพื่อที่จะให้ปัจจัยทางด้านคุณภาพของธุรกิจมีผลต่อการกำหนดราคาหลักทรัพย์ที่แท้จริงได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์และตัวแปรทางการเงินของบริษัทที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม
- 2) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ในระยะยาวของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์ที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจลงทุนทั่วไป สามารถนำข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์มหภาคและตัวแปรทางการเงินมาใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มรวมถึงหลักทรัพย์ในกลุ่มอื่น ๆ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาค้นคว้านี้ ใช้ข้อมูลราคาปิดรายเดือนของหลักทรัพย์ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตลอดระยะเวลา 9 ปีตั้งแต่เดือนมกราคม 2540 ถึงเดือนธันวาคม 2548 รวม 108 เดือน โดยทำการศึกษาเฉพาะหุ้นสามัญในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มที่ทำการจดทะเบียนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยไม่รวมการซื้อขายบนกระดานต่างประเทศ จำนวน 18 หลักทรัพย์ จากหลักทรัพย์ทั้งหมด 22 หลักทรัพย์ เนื่องจากหลักทรัพย์ทั้ง 18 หลักทรัพย์นั้น มีการซื้อขายกันโดยตลอดในช่วงระยะเวลา 108 เดือนที่ทำการศึกษา ส่วนหลักทรัพย์ที่เหลือทั้ง 4 หลักทรัพย์มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาประมวลผลทางสถิติ ดังนี้

1. บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ SSC
2. บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ MINT
3. บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ TF
4. บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ TVO
5. บริษัท ทิปปโก้ฟูดส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ TIPCO
6. บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ S&P
7. บริษัท ไทยยูเนี่ยน โฟรเซ่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ TUF
8. บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ APURE
9. บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ F&D
10. บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ HTC
11. บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ LST
12. บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ MALEE
13. บริษัท เพรซิเดนท์ไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ PR
14. บริษัท อาหารสยาม จำกัด(มหาชน)	ชื่อย่อ SFP
15. บริษัท อุตสาหกรรมอาหาร ส.ขอนแก่น จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ SORKON
16. บริษัท ทropicool เคนนิง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ TC
17. บริษัท ไทยวาฟูดโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ TWFP
18. บริษัท ยูไนเต็ดฟลาวมิลล์ จำกัด (มหาชน)	ชื่อย่อ UFM

1.5 นิยามศัพท์

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึงโอกาสที่สูญเสียในการถือหลักทรัพย์อาจทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับน้อยกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ ซึ่งสาเหตุก็อาจเกิดมาจากการที่เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้รับอาจน้อยกว่าที่เคยคาดคะเนไว้ หรือราคาหลักทรัพย์ที่ปรากฏต่ำกว่าที่นักลงทุนคาดหวังไว้ สาเหตุที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทนเนื่องมาจากอิทธิพลบางอย่างที่มาจากภายนอกกิจการซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์หรือที่เรียกว่า ความเสี่ยงเป็นระบบ (Systematic Risk) และอิทธิพลภายในกิจการเองซึ่งสามารถควบคุมได้หรือที่เรียกว่า ความเสี่ยงไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk)

ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) หมายถึงความเสี่ยงที่ทำให้ผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงกระทบกระเทือนราคาของหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ สาเหตุเหล่านี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และการเปลี่ยนแปลงในภาวะแวดล้อมของสังคม เป็นต้น

ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) หมายถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไป อัตราดอกเบี้ยในตลาดระยะยาว จะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ตัวอย่างเช่นถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นราคาหลักทรัพย์ก็จะลดลง โดยนักลงทุนเปลี่ยนจากการถือหลักทรัพย์มาเป็นการฝากเงินกับธนาคารเพื่อหวังจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น ซึ่งการขายหลักทรัพย์ที่ถือออกไปจะทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวลดลง

ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ(Unsystematic Risk) หมายถึงความเสี่ยงที่ทำให้ธุรกิจนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงผิดไปจากธุรกิจอื่น โดยจะกระทบกระเทือนต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นเพียงแห่งเดียว ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อื่นในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวอาจได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในรสนิยมของผู้บริโภค ความผิดพลาดของผู้บริหาร การนัดหยุดงานของพนักงานในบริษัท เป็นต้น

ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) หมายถึงโอกาสที่ผู้ลงทุนจะเสียดำเนินได้และเงินลงทุน หากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่มีเงินชำระหนี้ ซึ่งอาจทำให้บริษัทนั้นถึงกับล้มละลาย โดยอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น สินค้าล้าสมัย มีคู่แข่งมากขึ้น คุ้มเงินเพิ่มขึ้น ราคาวัตถุดิบที่ซื้อมามีราคาเพิ่มสูงขึ้น บริษัทมีปัญหาขาดสภาพคล่อง เป็นต้น

ค่าชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) หมายถึงส่วนต่างระหว่างผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยง (risk asset) ชนิดใดชนิดหนึ่งกับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยง (risk free asset) ณ ช่วงเวลาการลงทุนเดียวกัน

มูลค่าตามบัญชี (Book Value) หมายถึงมูลค่าของหุ้นสามัญ 1 หุ้นที่ได้จากการประเมินค่าสินทรัพย์สุทธิ (net asset value) ต่อหุ้นตามมูลค่าสุดของบริษัทผู้ออกหุ้นหมายความว่าหากบริษัทนี้เลิกกิจการจะสามารถนำสินทรัพย์รวมหนี้สินต่างๆ ไปแปรเป็นเงินสดได้ตามมูลค่าที่ระบุในงบดุลนั้นแล้วผู้ถือหุ้นจะได้รับเงินคืนในจำนวนเท่ากับมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น 1 หุ้น

$$\text{มูลค่าตามบัญชี} = \frac{\text{สินทรัพย์รวม} - \text{หนี้สินรวม}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญทั้งหมดที่บริษัทออกเรียกชำระเงินค่าหุ้นแล้ว}}$$

ราคาปิด (closing price) หมายถึงราคาของหลักทรัพย์ใด ๆ ที่เกิดจากการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นรายการสุดท้ายของแต่ละวัน

ราคาตลาด (market price) หมายถึงราคาหุ้นใด ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ที่เกิดจากการซื้อขายครั้งล่าสุดเป็นราคาที่สะท้อนถึงความต้องการซื้อและความต้องการขายจากผู้ลงทุนโดยรวมในขณะนั้น

อัตราส่วน P/E (Price Earning Ratio) หมายถึงอัตราส่วนของราคาต่อหลักทรัพย์ของหลักทรัพย์ในตลาด ณ ปัจจุบัน ต่อกำไรต่อหลักทรัพย์ของหลักทรัพย์นั้นในเวลา 1 ปี มีการคำนวณดังนี้

$$\text{P/E Ratio} = \frac{\text{ราคาตลาดของหลักทรัพย์}}{\text{กำไรงวด 12 เดือนล่าสุด}}$$